

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121407660
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:6121407660.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: S. T., L.. XX.X.XXXX, P. J. P. XXX/X, XXX XX D. J., právne zastúpenej JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina o zaplatenie 1.769,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 317,89 eur **z a s t a v u j e.**
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %, o výške ktorého rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 25.06.2021 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 05.11.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.769,88 eur spolu s vyčísleným zmluvným úrokom v sume 626,58 eur, vyčísleným úrokom z omeškania v sume 161,50 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.791,25 eur od 02.12.2020 do 05.01.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.785,62 eur od 06.01.2021 do 28.01.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.777,81 eur od 29.01.2021 do 26.02.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.770,- eur od 27.02.2021 do 31.03.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.768,75 eur od 01.04.2021 do 21.04.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.768,48 eur od 22.04.2021 do 24.05.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.767,63 eur od 25.05.2021 do 16.06.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.757,63 eur od 17.06.2021 do 23.06.2021 a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.751,63 eur od 24.06.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalobcom na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 01.12.2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej tvrdiac, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 04.12.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov,

podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa žalobcu zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca upozorňoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušila svoju zmluvnú povinnosť. Z dôvodu porušenia povinností žalovanej postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.02.2019, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Ďalej tvrdil, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 2.597,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.791,25 eur, z riadneho úroku vo výške 626,58 eur, z úroku z omeškania vo výške 161,50 eur a z poplatkov vo výške 18,25 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaná vykonala úhrady v celkovej sume 39,62 eur. Dlžná suma tak predstavuje celkovú sumu 2.557,96 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 1.751,63 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 626,58 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 161,50 eur a neuhradených poplatkov vo výške 18,25 eur a úroku z omeškania počnúc dňom 02.12.2020, t. j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky, ktorých úhradu žalobca požaduje priznať v tomto spore. Zároveň uviedol, že v časti D) formulára žaloby v rámci položky „istina“ uviedol súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohami 1 až 7, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok z 01.12.2020, splnomocnenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Žiadosť o postúpenie a prevod z 01.12.2020, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 04.12.2015, Žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová z 04.12.2015, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávanej poisťovni z 04.12.2015, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 13.02.2019 spolu s kópiou doručky prevzatej žalovanou, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., tretiu upomienku - pokus o zmier z 31.12.2018, oznámenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. z 07.12.2020, pokus o zmier z 07.12.2020, oznámenie o postúpení pohľadávky z 07.12.2020, pokus o zmier z 07.06.2021 spolu s podacím hárkom z 08.06.2021.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 13Up/1081/2021 zo dňa 16.07.2021, voči ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote vecne odôvodnený odpor, ktorým neuznala žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu.

5. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žalobca v návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, v dôsledku čoho žalobca podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a navyše sa úver v dôsledku hrubého porušenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej zmluva o úvere neobsahuje ani obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z, keďže neobsahuje údaj o celkovej výške úveru a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Reálne čerpala sumu 2.116,80 eur a bol jej okamžite započítaný poplatok vo výške 43,20 eur, čo vyplýva z výpisu účtu žalovanej, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 2.160 eur, čo má za následok ako keby údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Zmluva o úvere neobsahuje ani obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, a tiež obligatórnu náležitosť, ktorou je uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej

so zaplacením úveru vo výške 4.124,16 eur, keď súčin mesačnej splátky a počtu splátok predstavuje sumu vo výške 4.079,91 eur, ku ktorej keď sa pripočíta poplatok za poskytnutie úveru vo výške 43,20 eur, celková čiastka spojená so zaplacením úveru bola vo výške 4.123,11 eur. Keďže nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplacením úveru bol použitý pri výpočte RPMN, zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Keďže podľa názoru žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, tak nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon z dôvodu rozporu s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch. Ďalej uviedla, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

6. Žalobca v replike vo vyjadrení k odporu uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver bola zachovaná. Príjmy žalovanej žiadateľa úveru boli deklarované v žiadosti o úveru. Ďalej žalobca uviedol, že maximálne splátkové zaťaženie bolo stanovené na 55% z akceptovateľného príjmu. Nakoľko je v zmluve o úvere dojednaná fixná úroková sadzba, tak zmluva o úvere obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tie napĺňa zmluva o úvere v čl. 3, pričom v rovnakom článku zmluvy o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce od výpočtu. Zmluva obsahuje informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku, ktorú mala žalovaná zaplatiť, preto spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je potrebné mať na zreteli, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy je úvere je v tomto prípade fakultatívne. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná na základe zmluvy uhradiť, je skutočne 4.124,16 eur. Pri počte 107 rovnakých splátok však vychádza výška jednej splátky 38,13981308411215 eur (4.124,16 eur - 43,20 eur/107). Výška splátky bola v zmluve o úvere zaokrúhlená na sumu 38,13 eur, pričom vzniknutý matematický rozdiel 1,05 eur, ktorý žalovaná nie je povinná uhradiť, predstavuje iba bagateľný rozsah a tento jav bol spôsobený výlučne obmedzeniami meny euro, pokiaľ ide o najmenšiu jednotku tejto meny, ktorá sa dá zaplatiť a použitým zaokrúhlením. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru za centový rozdiel by bola neprimeraná s poukazom na judikatúru SD EÚ týkajúceho sa proporcionality a primeranosti sankcií. Žalobca trval na tom, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpisuje. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola opakovane vyzvaná na úhradu omeškanej splátky, a to výzvou z 31.12.2018 a výzvou z 13.02.2019, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručenky. Žalobca, poukazujúc na judikatúru súdov Slovenskej republiky, trval na tom, že oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a súd ma povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. V súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru argumentoval tým, že postupca využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním z 13.02.2019 upozornil žalovanú na uplatnenie tohto práva a zároveň vyzval žalovanú v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky. K zosplateniu pohľadávky tak došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

7. Žalovaná v duplike vznesla námietku miestnej nepríslušnosti, nakoľko miestne príslušným súdom je podľa nej Okresný súd D. L.. Trvala na tom, že právny predchodca žalobcu neskúmal bonitu klienta tým, že nepreveril úverovú zaťaženosť v príslušnom úverovom registri, nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na bývanie a keďže pri jej prijíme jej poskytol úver, tak nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaná bola v čase poskytnutia úveru dlžníkom voči viacerým veriteľom. Vo svojom vyjadrení ďalej zotrvala na tom, že zmluva obsahuje nesprávne uvedenie RPMN, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom poukázala na rozsiahlu judikatúru súdov Slovenskej republiky. V súvislosti s namietaním postúpenia pohľadávky poukázala na to, že žalobca preukazuje

splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku. Tretia upomienka neobsahuje žiaden text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, preto táto upomienka predstavuje iba výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorej doručenie, resp. dôkaz o snahe o doručenie žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn 3Co/151/2018 z 08.01.2019 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/301/2019 z 21.05.2020 argumentovala tým, že ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V danom prípade možno za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka považovať tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 31.12.2018, žalobca však nepreukázal doručenie tejto upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony. Navyše, keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

8. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.03.2022 špecifikoval uplatnenú pohľadávku vo výške 2.597,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.791,25 eur, z poplatkov vo výške 18,25 eur, z riadneho úroku vo výške 626,58 eur a z úroku zo omeškania vo výške 161,50 eur. V prílohe predložil podací hárok, ktorý podľa jeho vyjadrenia má preukazovať odolanie výzvy zo dňa 31.12.2018, ktorou bola žalovaná v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ďalej žalobca s poukazom na citáciu zákona o bankách a rozhodnutia krajských súdov zotrval v celom rozsahu na tom, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky stanovené § 92 ods. 8 zákonom o bankách, a preto je aktívne legitimovaným účastníkom konania. Pri posúdení bonity žalovanej právny predchodca žalobcu overil návratnosť na základe nasledovných údajov, a to rodinný stav: ženatý/vydatá, počet vyživovaných detí: 1, počet členov rodiny: 3, vzdelanie: stredné bez maturity, druh bývania: vo vlastníctve s hypotékou, zamestnanie: trvalý pracovný pomer (obchodné služby), čistý mesačný príjem: posledný mesiac 600,- eur, predchádzajúci mesiac 600,- eur, ďalší predchádzajúci mesiac 600,- eur, celkový čistý mesačný príjem domácnosti: 1.000,- eur, výška záväzkov: dlžníčka neuviedla ďalšie záväzky, zrážky zo mzdy na základe súdneho rozhodnutia nemá. Okrem posúdenia príjmov a výdavkov právnych predchodca žalobcu nahliadol aj do Spoločného registra bankových informácií. Žalobca tak má za to, že právny predchodca žalobcu na základe uvedených údajov posúdil príjmy ako aj výdavky žalovanej a výsledkom posúdenia bol jednoznačný záver o jej platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať úver. Zároveň uviedol, že ak veriteľ posudzoval bonitu aspoň jedným zo spôsobov uvedených v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu, resp. vôbec nemohlo dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posúdiť bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, nakoľko zákonodarca v predmetnej právnej norme uviedol slovo „alebo“. Z prebiehajúceho konania je tak zrejmé, že žalovaná nepoprela ani jedno z tvrdení žalobcu ohľadom skúmania bonity. Vo vzťahu k celkovej výške poskytnutého úveru uviedol, že dojednanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru z inkasného účtu nie je neprijateľnou podmienkou, ale toto dojednanie je v zmluve vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a zároveň ho treba považovať za individuálne dojednané, nakoľko si tento spôsob vybrala žalovaná, pričom mala možnosť voľby. Žalovanej tak bola poskytnutá suma 2.160,- eur, a preto výška úveru ako aj RPMN sú uvedené správne. Ďalej v písomnom podaní žalobca predložil prehľad splácania žalovanej pred a po postúpení pohľadávky. Vzhľadom k uvedenému považoval svoj nárok v celom rozsahu za dôvodný.

9. Podľa § 13 Civilného sporového poriadku na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

10. Podľa § 14 Civilného sporového poriadku všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

11. Podľa § 36 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku konanie sa uskutočňuje na súde, ktorý je na prejednanie príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania; takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania.

12. Podľa § 41 Civilného sporového poriadku súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

13. Podľa § 42 Civilného sporového poriadku ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti, ktorú súd v priebehu konania posúdil ako nedôvodnú a neuplatnenú včas, a preto v konaní pokračoval. V prvom rade súd poukazuje na to, že príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania a takto určená trvá až do skončenia. Všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má fyzická osoba adresu trvalého pobytu. Podľa zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky sa za trvalý pobyt občana považuje spravidla miesto jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt. Trvalý pobyt je povinný hlásiť každý občan, pokiaľ sa trvalo nezdržiava v zahraničí. Na určenie miestnej príslušnosti je irelevantné, kde sa fyzická osoba reálne zdržiava, prípadne kde má prechodný pobyt. Na založenie miestnej príslušnosti je dôležitá tá skutočnosť, kde má táto osoba trvalý pobyt. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 134)

15. Z lustrácie v Registri obyvateľov bolo zistené, že žalovaná (nielen) v čase podania žaloby na upomínací súd, ale aj priebehu celého konania až ku dňu vyhlásenia rozsudku mala trvalý pobyt P. XXX/ X, D. J., M. T.. Keďže na určenie miestnej príslušnosti je smerodajný trvalý pobyt fyzickej osoby a nie miesto, kde sa fyzická osoba zdržiava, súd námietku miestnej nepríslušnosti považoval za nedôvodnú. Navyše k tomuto súd dodáva, že strana v konaní môže v zmysle ustanovenia § 42 Civilného sporového poriadku vzniesť námietku miestnej príslušnosti pri prvom procesnom úkone, čo v prípade žalovanej malo byť už v podanom odpore. Zo spisu jednoznačne vyplýva vznesenie námietky miestnej príslušnosti zo strany žalovanej až pri druhom procesnom úkone, ktorým je vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu, t. j. v duplike zo dňa 15.12.2021. Aj z dôvodu neuplatnenia námietky miestnej nepríslušnosti včas súd na podanú námietku žalovanej neprihliadol.

16. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 01.06.2022, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu. Právny zástupca žalobcu zároveň ospravedlnil neúčast' žalobcu na pojednávaní. Právny zástupca žalovanej ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovanej na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a vyjadril súhlas na prejednanie sporu a vyhlásenie rozsudku v neprítomnosti žalovanej. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu.

17. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na písomné odôvodnenie žaloby a súdu predložené písomné vyjadrenie. Vzhľadom k uvedenému žiadal žalobe vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

18. Ešte pred začatím pojednávania žalobca písomnými podaniami z 15.03.2022 a 26.05.2022 z dôvodu úhrad časti pohľadávky žalovanou v sume 317,89 eur po podaní žaloby zobral žalobu v časti sumy 317,89 eur späť.

19. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu v časti sumy 317,89 eur späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom tohto rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby zastavil.

22. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadrením žalobcu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

23. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientkou - dlžníčkou bola na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie bezúčelovej flexipôžičky dňa 04.12.2015 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bol podľa jej článku 1 záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a.s. peňažné prostriedky ako bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.160,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 107 mesačných anuitných splátkach vo výške 39,88 eur počnúc dňom 19.01.2016 s termínom konečnej splatnosti dňa 19.11.2024, lehota splatnosti úveru bola uvedená 108 mesiacov. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená sumou 4.124,16 eur, pri RPMN 18,02 % a úrokovej sadzbe 15,90 % p.a. Priemerná ročná RPMN bola uvedená vo výške 15,55 %. Výška celkových nákladov bola dohodnutá v sume 1.964,16 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru v sume 43,20 eur.

24. Uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak predchádzala žiadosť žalovanej o poskytnutie bezúčelovej flexipôžičky zo dňa 04.12.2015. Súčasťou podanej žiadosti sú informácie o bývaní, zamestnaní a finančnej situácii žalovanej. V žiadosti o flexipôžičku je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že pri uzavretí zmluvy klient predložil z dokladov občiansky preukaz a preukaz poistenca. Je tam uvedené, že žalovaná je vydatá, má jedno nezaopatrené dieťa a vzdelanie je stredné bez maturity, býva v osobnom vlastníctve nehnuteľnosti s hypotékou. V rámci údajov o jej zamestnaní je uvedený názov zamestnávateľa T., D. D. O..M.. D. L., , W.: XX XXX XXX, zamestnaná je od 07/2008, čistý mesačný príjem 600,- eur, čistý mesačný príjem domácnosti je 1.000,- eur, záväzky nie sú uvedené.

25. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 31.12.2018 označenou ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že k dnešnému dňu neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 129,31 eur s tým, že ju vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, pretože v opačnom prípade banka bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve a zároveň žalovanú upozornil na právo banky odstúpiť od zmluvy. K predmetnej výzve žalobca nepredložil doručenkú, ktorá by preukazovala doručenie o doručenie predmetnej výzvy. Žalobca predložil súdu poštový podací hárok, v ktorom absentuje uvedenie dátumu podania podacieho poštového hárku.

26. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.02.2019, ktoré podľa doručienky prevzal splnomocnenec žalovanej dňa 25.02.2019, oznámil právny predchodca žalovanej, že z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky banka vyhlásila k dnešnému dňu (13.02.2019) predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 1.924,76 eur, z toho istina 1.791,25 eur, ktorá sa úročí počnúc zajtrajším dňom úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplatenia, úroky 115,26 eur a poplatky 18,25 eur. Zároveň vyzval žalovanú na predčasné splatenie pohľadávky v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy na účet uvedený vo výzve.

27. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.11.2020 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva identifikácia zostatku pohľadávky zo zmluvy uzavretej dňa 04.12.2015. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky. Napokon pokusom o zmier zo dňa 07.06.2021 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu v celkovej výške 2.889,03 eur v lehote 10 dní od doručenia.

28. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskom úvere, t.j. 04.12.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskom úvere, t.j. 04.12.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

32. Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

33. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver

34. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

36. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úveru, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že

sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Medzi stranami nebolo sporné ani uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná namietala, že v prípade poskytnutého spotrebiteľského úveru sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver podľa § 11 ods. 1, ako aj podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu absencie niektorých náležitostí zmluvy predpísaných v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež pre hrubé porušenie povinností veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, bola obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, súd sa prioritne zaoberal problematikou aktívnej vecnej legitímácie, keďže v prípade preukázania hrubého porušenia povinností veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch už nebolo podstatné skúmať, či nejednalo by sa aj o prípad bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 tohto zákona.

37. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. dňa 13.11.2020 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

39. Vychádzajúc z § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je povinnosťou veriteľa pri posúdení úverovej schopnosti klienta brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí

okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/132/2020 z 11.03.2021)

40. V rámci posúdenia bonity žalobca poukázal na to, že právny predchodca žalobcu overil návratnosť na základe údajov zo žiadosti žalovanej o flexipôžičku, z ktorej vyplýva zisťovanie informácií o bývaní žalovanej, o jej zamestnaní u zamestnávateľa T., D.. D. O..M.. D. L. v trvalom pracovnom pomere, ako aj o jej finančnej situácii. V predmetnej žiadosti žalovaná ako žiadateľka úveru uviedla čistý mesačný príjem za posledné 3 mesiace v sume 600,- eur eur, pričom celkový čistý mesačný príjem domácnosti uviedla sumu 1.000,- eur. Vo vzťahu k iným záväzkom (KTK v inej banke, kreditná karta, spotrebný úver, leasing, hypotéka a iné) nezaškrtila žiadnu možnosť. Iné výdavky vrátane výdavkov v domácnosti neboli zo strany žalovanej uvedené. Zo zoznamu predložených a skontrolovaných dokladov k žiadosti vyplýva, že právny predchodca žalobcu vychádzal pri posudzovaní žiadosti a poskytovaní úveru iba z dokladov totožnosti. Ďalšie doklady ako napr. výpis z účtu, potvrdenie o príjme, potvrdenie o poberaní dôchodku, potvrdenie o daňovej povinnosti/kópia daňového priznania a potvrdenie o adrese neboli k žiadosti o flexipôžičku a ani k zmluve o spotrebiteľskom úvere doložené. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere neboli uvedené žiadne informácie týkajúce sa overovania bonity žalovanej.

41. Z vyjadrenia žalobcu, ako aj z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žiadosti o poskytnutie flexipôžičky mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu vychádzal iba z osobných vyhlásení žalovanej o jej osobných, zárobkových a majetkových pomeroch bez toho, aby od nej požadoval predloženie dokumentov na preukázanie príjmov a výdavkov. Za dostatočné získané informácie dokladujúce schopnosť spotrebiteľa splácať úver nemožno považovať informácie získané výlučne od spotrebiteľa bez akéhokoľvek overenia a preukázania. Odborná starostlivosť predpokladá údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, overiť, resp. objektívne preukázať napr. potvrdením zamestnávateľa dlžníka zdroj jeho príjmu, potvrdením o daňovej povinnosti a pod. Dôležitú úlohu zohráva aj povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (bližšie pozri Rozsudok NS ČR z 25.07.2018, sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).

42. V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal ani to, že by jeho právnych predchodca prihliadal na údaje z akejkolvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský (napr. preverenie cez Sociálnu poisťovňu, register bankových úverov, preverenie exekúcií a podobne). Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie splnenia svojej povinnosti. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov a bez preverenia v príslušných registroch, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovanej, jej aj napriek tomu poskytol úver.

43. Navyše, zo strany žalobcu nebol podaný žiadny dôkaz ani o tom, že by právny predchodca preveril výdavky žalovanej súvisiace s peňažnými záväzkami, chodom domácnosti a živobytím, pričom nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch jasne a zreteľne stanovuje veriteľovi povinnosť preveriť údaje nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. V tomto prípade právny predchodca žalobcu nielenže žiadnym spôsobom nepreveril výdavky žalovanej, ale ani nepožadoval od žalovanej uvedenie akejkoľvek výšky výdavkov. V žiadosti o flexipôžičku a v úverovej zmluve absentujú akékoľvek údaje o výdavkoch žalovanej vrátane výdavkov na bežný chod domácnosti. Nedôsledne zisťovanie finančných výdavkov a uspokojenie sa s „nulovými“ výdavkami, navyše pri jednom vyživovanom dieťati, svedčí o hrubom porušení povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. Okrem uvedeného žalobca nezisťoval ani záväzky žalovanej z iných spotrebiteľských úveroch. Súd z vlastnej činnosti zistil, že ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, t.j. ku 04.12.2015 mala žalovaná minimálne ďalšie tri spotrebiteľské úvery, ktorých zaplata sa veritelia domáhajú na tomto súde (v konaniach vedených na OS T. sp. zn. 10Csp/189/2021, 6Csp/80/2021 a 8Csp/88/2021).

44. Z vyššie uvedených dôvodov sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver. Podľa názoru súdu nemožno za konanie s odbornou starostlivosťou považovať prípad, ak si žalobca rozhodujúce skutočnosti o bonite žalovanej žiadnym spôsobom neoveril. Absencia zohľadnenia príjmov a výdavkov a ich vzájomné porovnanie neumožňuje objektívne posúdiť finančnú situáciu a solventnosť spotrebiteľa, vrátane jeho schopnosti splácať úver a plniť si svoje záväzky aj v budúcnosti. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa, nie spotrebiteľa.

45. Vychádzajúc z ustanovenia § 7 ods. 1, 2, 15 a 16 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a s prihliadnutím na žalobcove vyjadrenia a predložené dôkazy súd nemal inú možnosť ako konštatovať nielen porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu konať s odbornou starostlivosťou, ale aj hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver bez riadne zistených a preukázaných informácií o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalovanej alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019).

46. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, podľa prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Inak povedané, veriteľ nie je oprávnený úver predčasne zosplatniť. Aplikujúc uvedené ustanovenie súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej úver predčasne zosplatniť. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu o predčasnom zosplatnení úveru z dôvodu rozporu s ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon.

47. Súd navyiac k tomuto poukazuje aj tú skutočnosť, že tretiu upomienku - pokus o zmier z 31.12.2018, ktorou právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy plynúcej z uzavretej úverovej zmluvy, síce žalobca ako prílohu k podanej žalobe predložil súdu, avšak nepredložil k nej doklad o doručení, ale iba poštový podací hárok, v ktorom navyše absentuje dátum podania. Poštový podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/18/2021 zo dňa 30.06.2021) Predložený poštový podací hárok bez presného označenia a identifikácie zásielky a bez dátumu odoslania nepreukazuje odoslanie ani doručenie listiny „Tretia upomienka - pokus o zmier z 31.12.2018“ vzťahujúcej sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd tak dospel k záveru, že z dôvodu absencie doručenia uvedenej výzvy nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky žalobcu.

48. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou a hrubo porušil svoje povinnosti vo vzťahu k preukázaniu príjmov a výdavkov žalovanej. V dôsledku hrubého porušenia ustanovenia § 7 ods. 1 s poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu nemohol zosplatniť úver. S konštatovaním absolútnej neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru právny predchodca žalobcu nemohol ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postupiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 zákona o spotrebiteľských bolo, aby išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže konečná splatnosť úveru má byť až 19.11.2024. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti žalovanej splácať úver, ktorá predmetnú neplatnosť postúpenia nezavinila.

49. Ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané nebolo, a teda neboli splnené podmienky postúpenia

pohľadávky na žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba po čiastočnom späťvzati je z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná z dôvodu čiastočných úhrad po podaní žaloby procesne zaviniła zastavenie konania v sume 317,89 eur, preto nárok na náhradu konania v tejto časti má žalobca. Pri ustálení pomeru úspechu a neúspechu treba vziať do úvahy, že žalobca bol v konaní prevažne neúspešný, nárok na náhradu trov konania mu vznikla iba časť sumy 317,89 eur, čo predstavuje 12 % úspech. Žalovaná bola úspešná v časti sumy 2.240,07 eur, čo predstavuje 88 % úspech. Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 12 % od úspechu žalovanej v rozsahu 88 % súd v prevažnej miere úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 76 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.